

บทที่ 5

สรุปผลและการอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ มุ่งศึกษาผลการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม เรื่องการป้องกันไฟป่า ในพื้นที่บ้านแม่แอบโน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่บ้านแม่แอบโน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผล ของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่บ้านแม่แอบโน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่บ้านแม่แอบโน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้มี สามกลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ชาวบ้านที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ที่เรียนรู้สื่อด้านสิ่งแวดล้อมในศูนย์ ศสช. จำนวน 36 คน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลโดยประเมินจากแบบประเมินประสิทธิผลการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่บ้านแม่แอบโน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ จากนั้นจึงทำการเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ ได้ผลการเก็บข้อมูลกลับคืน จำนวน 36 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ชุด โดยแต่ละชุด แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง ถูกต้อง สมบูรณ์ ความยากง่าย การเสริมสร้างความรู้ ความถูกต้องเหมาะสมกับสภาพจริง สรุปเรื่องราวและใจความสำคัญของเนื้อหา

ตอนที่ 2 ด้านการนำเสนอเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเนื้อหาแต่ละส่วนมีความต่อเนื่องสอดคล้องกัน เรื่องราวตามลำดับขั้นตอนเหมาะสม เนื้อหาน่าสนใจ ภาพประกอบภาพถ่ายเข้าใจง่าย

ตอนที่ 3 ด้านความน่าสนใจของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง ชวนให้ผู้ใช้ อยากรู้และติดตาม การพิมพ์และขนาดตัวหนังสืออ่านได้สะดวก รูปเล่มมีความสวยงาม ภาษามี ความเหมาะสมอ่านได้ง่าย

ตอนที่ 4 ด้านคุณประโยชน์สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในเรื่อง ของการใช้ ประโยชน์ มีคุณค่า เหมาะสมกับการใช้เสริมสร้างความรู้

เมื่อผู้ใช้สื่อได้ตอบแบบสอบถามครบทั้ง 3 ชุดแล้ว จึงนำผลที่ได้ไปใช้ในการ วิเคราะห์แบบค่าคะแนน (Rating Score) เพื่อหาค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับคะแนน และระดับความคิดเห็น

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ครูผู้สอนประจำศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขาแม่ฟ้าหลวง จำนวน 1 คน โดยการสัมภาษณ์

กลุ่มที่ 3 แกนนำชุมชน จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้าน จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่เทศบาล จำนวน 1 คน ผู้อาวุโสในหมู่บ้าน จำนวน 3 คน โดยใช้ การสังเกต และการสัมภาษณ์ ความคิดเห็น เกี่ยวกับประสิทธิผลของการใช้สื่อด้านสิ่งแวดล้อม เรื่อง การป้องกันไฟฟ้า เพื่อให้ได้ผลของการใช้ สื่อว่ามีปัญหา อุปสรรคอย่างไร

5.1 สรุปผลการศึกษา

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มที่หนึ่ง ชาวบ้านที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ หัวหน้าครอบครัวของชุมชน บ้านแม่แอบใน ตำบลบ้านหลวง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ในจำนวน 36 คน

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม เรื่อง การป้องกันไฟฟ้า ทั้ง 4 ด้านปรากฏผลการศึกษาดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้พบว่า หนังสือ เสริม ประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านเนื้อหาในระดับ มาก ส่วน ของปายนิเทศ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านเนื้อหาในระดับ มาก และใน ส่วนแผ่นพับ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านเนื้อหาในระดับ มากเช่นกัน

2.2 ด้านการนำเสนอเนื้อหาของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้พบว่า หนังสือ เสริมประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านการนำเสนอเนื้อหาใน ระดับ มาก ส่วนของปายนิเทศ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านการนำเสนอ เนื้อหาในระดับ มาก และในส่วนแผ่นพับ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้าน การนำเสนอเนื้อหาในระดับ มากเช่นกัน

2.3 ความน่าสนใจของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้พบว่า หนังสือ เสริมประสบการณ์ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านความน่าสนใจของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มาก ส่วนของป้ายนิเทศ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านความน่าสนใจของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มาก และในส่วนแผ่นพับ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านความน่าสนใจของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มากเช่นกัน

2.4 คุณประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ผลที่ได้พบว่า หนังสือ เสริมประสบการณ์ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านคุณประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มาก ส่วนของป้ายนิเทศ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านคุณประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มาก และในส่วนแผ่นพับ พบว่า กลุ่มประชากรมีความพึงพอใจประสิทธิภาพด้านคุณประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม ในระดับ มากเช่นกัน

3. ผลการประเมินประสิทธิผลของสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม เรื่อง การป้องกันไฟป่า

การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้ในการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ด้านการป้องกันไฟป่า โดยมีวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไฟป่า ในชุมชนพื้นที่สูงให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเหมาะสมกับสภาพสังคมวัฒนธรรมของชาวเขาและยกระดับของคนบนพื้นที่สูงเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ผ่านเครือข่ายการเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีองค์ความรู้จากสื่อการเรียนรู้ และผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชน

ผลการศึกษาพบว่า สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อมทั้งสามชนิด ได้แก่ หนังสือเสริมประสบการณ์ ป้ายนิเทศ และแผ่นพับ นั้นมีส่วนช่วยในการถ่ายทอดความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันไฟป่าให้แก่คนในชุมชนได้มากยิ่งขึ้น โดยชาวบ้านมากรนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในศูนย์การเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และสื่อทั้งสามชนิดนั้นสามารถทำให้ชาวบ้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการป้องกันไฟป่า การดับไฟป่า การจัดการพื้นที่ที่มีความเสี่ยงที่จะเกิดไฟป่า รวมทั้งการปฏิบัติตนที่จะไม่ก่อให้เกิดไฟป่า จะเห็นได้จากชาวบ้านในชุมชนจะช่วยกันในการทำแนวกันไฟ ถางคันไม้ต้นหญ้าที่แห้ง การควบคุมดูแลการจุดไฟในเรือนสวนไร่นาของตนเอง และการให้ความร่วมมือช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการดับไฟในกรณีที่เกิดไฟป่าขึ้นในชุมชน ได้ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการผลิตสื่อของโครงการ

จากวัตถุประสงค์ของสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านหนังสือเสริมประเสริมการณ ที่ต้องการยกระดับของคนบนพื้นที่สูงเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ ผ่านเครือข่ายการเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีองค์ความรู้จากสื่อการเรียนรู้ และผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของชุมชน การใช้สื่อในชุมชนยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้ เนื่องจากผู้ที่เรียนรู้ในชุมชนทุกคนไม่ได้เรียนทั้งหมด และผู้ที่เรียนรู้สื่อก็ยังไม่ไปถ่ายทอดในครอบครัวได้ยังไม่ครอบคลุมและเข้าใจมากนัก ซึ่งการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ข้อนี้ยังต้องอาศัยเวลาการเรียนรู้ การถ่ายทอด บวกกับความตั้งใจของผู้เรียน และมีการปฏิบัติทำแนวป้องกันไฟฟ้า หรือกัน ในชุมชนกันบ่อยครั้งมากกว่านี้ จึงจะบรรลุวัตถุประสงค์ข้อนี้ได้

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อม เรื่อง การป้องกันไฟฟ้า ประกอบด้วยสื่อ 3 ชนิด คือ หนังสือเสริมประสบการณ์ ป้ายนิเทศ และแผ่นพับ โดยเป็นการประเมินประสิทธิผลของสื่อ พบว่า ผู้ใช้สื่อมีความพึงพอใจ ป้ายนิเทศมากที่สุด โดยเฉพาะด้านความน่าสนใจของป้ายนิเทศ เพราะสามารถทำให้ผู้ใช้เข้าใจแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันไฟฟ้าที่ถูกต้อง ส่วนแผ่นพับนั้นผู้ใช้สื่อมีความพึงพอใจด้านคุณสมบัติของสื่อมากที่สุด และหนังสือเสริมประสบการณ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้ใช้พึงพอใจน้อยที่สุด โดยเฉพาะด้านการนำเสนอ อาจเป็นเพราะหนังสือมีจำนวนหน้ามากกว่าสื่ออย่างอื่นทำให้ผู้ใช้สื่อ ซึ่งเป็นชาวไทยภูเขาที่ยังอ่านภาษาไทยได้ไม่คล่อง หากจะมีการใช้งานจะต้องพึ่งพาครูเป็นผู้ช่วยเหลือในการอ่านและอธิบาย สอดคล้องกับการศึกษาของเพ็ญอน แสนสุข (2541) พบว่า การรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน เกิดจากสื่อหนังสือพิมพ์ และแผ่นภาพ/โปสเตอร์ ส่วนสื่อด้านอื่น เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หอกระจายข่าว โรงเรียน หนังสืออ่านประกอบเพิ่มเติม และสื่อการสอนของครู ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน และการศึกษาของ ปราโมทย์ เอื้ออำนวย (2545) พบว่าการป้องกันรักษาป่า การปลูกป่า และการป้องกันไฟฟ้า ที่เกิดจากการได้รับความรู้จากสื่อ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ได้ผลค่อนข้างน้อยและไม่ได้ผลเลย แต่ความรู้เรื่องการอนุรักษ์ป่าไม้และการป้องกันไฟฟ้าส่วนใหญ่เกิดจากการติดต่อกับเจ้าหน้าที่และการฝึกอบรมมากกว่าด้านอื่น ตรงข้ามกับการศึกษาของ จักรพันธุ์ พิษคุณ (2545) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชาวบ้าน ไม่ได้เกิดจากการรับข่าวสารผ่านทางสื่อสิ่งแวดล้อมจากหน่วยงานภาครัฐ แต่เกิดจากความรู้ของชาวบ้านที่อ่านภาษาไทยได้

ด้านการประเมินประสิทธิผล ของการใช้สื่อในชุมชนบนพื้นที่สูง พบว่า สื่อด้านสิ่งแวดล้อมที่ผลต่อการเสริมสร้างความรู้เรื่องการป้องกันไฟฟ้าให้แก่ชาวบ้านในพื้นที่โดยเฉพาะ

การใช้สื่อด้านสิ่งแวดล้อมช่วยในการเสริมสร้างความรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการผลิตสื่อที่ต้องการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของ บุญยศิริ บุญชู (2548) ที่ผลการศึกษาพบว่า มัคคุเทศก์ท้องถิ่น แผ่นพับ ป้ายบอกทาง และสไลด์มัลติวิชั่นเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิผลในการให้ความรู้และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการสูงสุด และการศึกษาของ ศราวุธ สังกะเพศ (2551) ที่พบว่า ส่วนปัจจัยที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ได้แก่ บุคลากรของศูนย์ พัฒนาการของเด็ก อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม ความปลอดภัย และความร่วมมือของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กกับชุมชนและการศึกษาของ ปริญา แฝงศรีคำ (2541) ที่พบว่า ข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมที่นำเสนอโดยสื่อโทรทัศน์นั้นประชาชนเห็นด้วยในระดับมากกับเนื้อหา ที่นำเสนอให้เกิดความรู้สึกลำบากใจในสิ่งแวดล้อม

ส่วนปัญหา อุปสรรค ของสื่อด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชนบนพื้นที่สูงเพื่อแนวทางการพัฒนาพบว่า สื่อในพื้นที่ศึกษายังขาดความหลากหลาย ไม่ทันสมัย ชำรุด และขาดผู้เอาใจใส่ดูแล ทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้านสิ่งแวดล้อมในการเสริมสร้างความรู้ได้อย่างเต็มที่และเพียงพอกับความต้องการ สอดคล้องกับการศึกษาของ มนทิยา เมืองแพน (2546) ที่พบว่า ปัญหาในการใช้สื่อในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร ได้แก่ การขาดงบประมาณในการจัดการสื่อ สื่อไม่เพียงพอ และล่าสมัย และทินกร ไชยาเผือก (2541) ที่พบว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการใช้สื่อในงานส่งเสริมการเกษตรอันดับแรก คือปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ รองลงมาคือ ปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และความล่าสมัยของสื่อ

5.3 ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประสบปัญหาและอุปสรรคในการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสารกับคนในพื้นที่ ถึงแม้ว่าชาวบ้านในพื้นที่จะสามารถสื่อสารภาษาไทยได้ แต่บางครั้งในการอธิบายเนื้อหาแบบสอบถาม หรือการสอบถามข้อมูลอื่นๆ ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้อย่างเต็มที่ ทำให้ผู้วิจัยต้องใช้ความพยายามและเวลามากในการสื่อสารเพื่อจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วน
2. ชาวบ้านหลายคนที่ผู้วิจัยต้องการให้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้สื่อสิ่งพิมพ์ ทุกคนมีงานการเกษตรของตัวเองที่ต้องทำ ทำให้ไม่มีเวลาเข้าร่วมเรียนรู้ และไม่ให้ความสำคัญการเรียนรู้ใน ศศช. เท่าที่ควร
3. ปัญหาด้านการจัดการข้อมูลขององค์กรต่างๆ ซึ่งพบว่า ไม่มีการจัดทำฐานข้อมูลของพื้นที่ ทั้งด้านสถิติด้านต่างๆ ทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ยาก

5.4 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไฟฟ้าหรือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหน่วยงานของรัฐและเอกชน หากจะผลิตสื่อในรูปแบบสิ่งพิมพ์ที่จะใช้ในชุมชนบนพื้นที่สูงที่ประชากรในชุมชนไม่รู้ภาษาไทยทั้งหมด ควรผลิตสื่อที่มีรูปภาพชัดเจน ดูเข้าใจง่าย หากมีเนื้อหาหรือตัวหนังสือที่เยอะเกินไป จะต้องผ่านครุถ่ายถอดอีกต่อหนึ่ง ผู้เรียนจึงจะเข้าใจเนื้อหาของสื่อได้เต็มที่

2. การส่งเสริมให้ผู้ใช้สื่อมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันไฟฟ้า ควรจะส่งเสริมให้ผู้ใช้อ่านสื่อไปปฏิบัติจริงและนำไปความรู้ไปเผยแพร่ให้แก่สมาชิกในครอบครัวของตนเอง เพื่อจะเป็นการทำให้การป้องกันไฟฟ้าได้ผลอย่างเต็มที่

3. การติดตามตรวจสอบและประเมินผล ควรจัดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามประเมินผลความรู้และการใช้สื่ออย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง โดยมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาสื่อด้านสิ่งแวดล้อมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการฝึกอบรมเรื่องการป้องกันไฟฟ้าหรือการอนุรักษ์ธรรมชาติที่เหมาะสมกับชาวไทยภูเขาบนพื้นที่สูงว่าควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

2. ควรศึกษาบทบาทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการสนับสนุนต่อการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมให้แก่ชาวไทยภูเขา เนื่องจากองค์เหล่านี้เป็นองค์กรที่อยู่ในพื้นที่ มีทรัพยากร ศักยภาพและความเข้าใจพื้นที่ที่เหมาะสมในการส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน

3. ควรมีการศึกษาความต้องการของชาวไทยภูเขาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมว่าต้องการมีส่วนร่วมในเรื่องใดบ้าง และหน่วยงานที่ต้องการให้เข้าร่วมหรือช่วยเหลือในการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือการฝึกอบรมคือหน่วยงานใด

4. ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยควรใช้เวลาร่วมกับชาวบ้านให้มากขึ้น เพื่อสร้างความคุ้นเคยและศึกษาข้อมูลจากการสังเกตข้อมูล ให้มากขึ้น เพื่อจะได้ข้อมูลที่มากขึ้นและมีความชัดเจนสอดคล้องกับสภาพปัญหาอย่างแท้จริง เพราะบางครั้งการวิจัยโดยอาศัยการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ซึ่งบางครั้งกลุ่มเป้าหมายอาจจะให้ข้อมูลไม่ตรงกันหรือตรงกับความจริงเท่าที่ควร เพราะความไม่คุ้นเคยกับผู้วิจัย ทำให้เกิดความกลัวบางสิ่ง หรือมีเหตุผลทางการเมืองทำให้การวิจัยไม่ได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริง